

Skarga wniesiona w dniu 27 maja 2021 r. – ABOCA i in. / Komisja**(Sprawa T-302/21)**

(2021/C 289/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ABOCA SpA Società Agricola (Sansepolcro, Włochy), Coswell SpA (Funo di Argelato, Włochy), Associação portuguesa de suplementos alimentares (Apar) (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: B. Kelly, Solicitor, adwokat K. Ewert, D. Scannell i C. Thomas, Barristers-at-law)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (UE) 2021/468 z dnia 18 marca 2021 r. zmieniającego załącznik III do rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do gatunków roślin zawierających pochodne hydroksyantracenu⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”) w całości lub (ewentualnie) w części, a także o obciążenie Komisji poniesionymi przez tę stronę kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na twierdzeniu, że decyzja Komisji o podjęciu działań na podstawie rozporządzenia (WE) 1925/2006 („rozporządzenia w sprawie dodatków do żywności”) jest niezgodna z prawem:
  - użycie w zaskarżonym rozporządzeniu słowa „preparaty” najwyraźniej ma na celu zakazanie wykorzystywania jako żywności składników w postaci całych roślin i naturalnych ekstraktów roślinnych. Rozporządzenie w sprawie dodatków do żywności nie przyznaje Komisji kompetencji do wprowadzenia zakazu stosowania środków spożywczych;
  - Komisja powinna była zastosować bardziej restrykcyjną procedurę i kryteria prawne przewidziane w dyrektywie 2002/46/WE.
2. Zarzut drugi oparty na twierdzeniu, że zaskarżone rozporządzenie jest niejasne pod względem prawnym:
  - strona skarżąca nie jest w stanie ustalić, czy jej produkty podlegają dodatkowej kontroli na podstawie art. 1 pkt 2) zaskarżonego rozporządzenia, ponieważ znaczenie słowa „preparaty” w kontekście rozporządzenia w sprawie dodatków do żywności jest niejasne;
  - stosunek między tymi dwoma artykułami rozporządzenia w sprawie dodatków do żywności jest niejasny;
  - w każdym razie zaskarżone rozporządzenie narusza zasadę niedyskryminacji, jako że odnosi się ono do produktów strony skarżącej, podczas gdy nie odnosi się ono do wielu innych produktów, które także zawierają pochodne hydroksyantracenu w podobnych ilościach.
3. Zarzut trzeci oparty na twierdzeniu, że analiza przeprowadzona w 2017 r. przez Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) nie może spełniać kryterium prawnego wymaganego na podstawie rozporządzenia w sprawie dodatków do żywności:
  - właściwym kryterium prawnym warunkującym umieszczenie danych substancji w załączniku do rozporządzenia w sprawie dodatków do żywności jest możliwy do stwierdzenia szkodliwy wpływ na zdrowie;
  - w sformułowanych przez EFSA wnioskach nie stwierdzono szkodliwego wpływu na zdrowie;
  - podejście Komisji jest nieproporcjonalne, ponieważ nie spełnia ono kryterium „niezbędności” przewidziane w rozporządzeniu w sprawie dodatków do żywności;

- Komisja nie wzięła pod uwagę danych publikowanych od 2017 r., które świadczą o braku szkodliwego wpływu na zdrowie spożywania kwestionowanych substancji.

(¹) Dz.U. 2021, L 96, s. 6.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2021 r. – FC / EASO

(Sprawa T-303/21)

(2021/C 289/62)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: FC (przedstawiciel: adwokat B. Christianos)

Strona pozwana: Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w sprawie oddalenia zażalenia złożonego przez skarżącą w dniu 26 marca 2021 r. na podstawie art. 90 ust. 2 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz
- obciążenie pozwanego wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

Zaskarżona decyzja jest obarczona naruszeniem zasady ekonomii procesowej i naruszeniem prawa skarżącej do skutecznego środka prawnego z następujących powodów:

1. naruszenie prawa do obrony skarżącej, ponieważ pozwany w dalszym ciągu nie wiąże postępowania dyscyplinarnego z błędami i naruszeniami praw podstawowych popełnionymi przez pozwanego na wcześniejszym etapie, to znaczy na początkowym etapie postępowania dyscyplinarnego, które wywołują skutki także na drugim etapie postępowania dyscyplinarnego oraz
2. naruszenie prawa skarżącej do bycia wysłuchaną.

Skarga wniesiona w dniu 1 czerwca 2021 r. – Classen Holz Kontor / EUIPO – Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer (DRYTILE)

(Sprawa T-307/21)

(2021/C 289/63)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Classen Holz Kontor GmbH (Kaisersesch, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Bergermann i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Deutsche Steinzeug Cremer & Breuer AG (Alfter, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca